

de bureaux.

Tegenwoordig vindt de directe actie der I.W.W. haar uitdrukking in bedrijfsacties en solidariteit. Waar steeds I.W.W. leden werken, probeeren zij bedrijfsorganisaties te vormen. Aangeengsloten probeeren zij invloed bij hun klassegenooten te vinden om ze tot strijd tegen de slavendrijvers op te roepen. Ze toonen hen de vele mogelijkheden om op hun werkgevers druk uit te oefenen, hen concessies af te strijden. Door gezamenlijke actie verminderen zij nu hier dan daar de last een weinig en laten niet af tot het leven in het bedrijf tenlangelaste te verdragen is. Voor het ontstaan van de I.W.W. was het de gewoonte de seizoenarbeiders en speciaal die in de landarbeid, ten doede toe uit te buiten.

Bedrijfsacties hebben deze toestanden uit de wereld geholpen. De I.W.W. heeft de arbeidsdag in de landbouw verkort, evenals in het bouwbedrijf, de mijnbouw en het transportwezen en andere industrieën. Door deze directe bedrijfsactie, waarmede vakbeweging niets heeft uit te staan, beschermen de arbeiders hun leven en zetten voet op de eerste trede, die naar de nieuwe maatschappij voert.

I.W.W. STAKINGS-ACTIES.

Een deel van de directe actie van de I.W.W. bestaat uit de staking en het boycot; evenwel zijn het steeds de leden, die tot de staking of het boycot besluiten. De I.W.W. geeft de voorkeur aan staking in het bedrijf boven het verlaten ervan, zij grijpt eerst naar het laatste als alle andere middelen falen. Staking in het bedrijf bestaat uit het weigeren van de volle arbeidskracht en is erop berekend de werkgevers tot concessies te dwingen. Zulke stakingen hebben het voordeel, dat zij het optreden van strijdbrekers verhinderen en de arbeiders, tot de afsluiting, van hun loon zeker zijn. De I.W.W. leden weten, dat een staking waarbij het bedrijf verlaten wordt er meestal een wordt van lange adem, terwijl de werkgevers daardoor tijd krijgt naar stakingbrekers uit te zien. Daarom verlaten zij liever het toneel van de strijd niet. In overeenstemming met haar beginselen, tracht de I.W.W. de arbeiders duidelijk te maken, dat het beter is, het bedrijf niet te verlaten en het bedrijf zoo goed als dat gaat te controleren, dan door het verlaten van het bedrijf iedere controle te verliezen.

Buiten de fabriekspoort hebben de arbeiders weinig macht. Deze taktiek staat in verband met het doel van de I.W.W. om door middel van de bedrijfsorganisaties, die in industrie-unies samengevat worden, het organisme van productie en distributie verder te voeren, als de kapitalistische productie tot stilstand gekomen is.

WORDT VERVOLGD.

(Na afsluiting van deze artikel-serie, een vertaling van een I.W.W. propaganda-brochure, hopen wij in een slot-artikel onze critiek en stellingname tegenover de I.W.W. samen te vatten.)

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

SECRETARIAAT:

KANTOOR, BUSSUM

Deze mededeelingen worden toegezonden aan de Rev. pers. Men wordt verzocht te plaatsen wat voor de lezers van belang kan zijn. Op aanvraag krijgt ieder deze mededeelingen geregeld toegezonden. Gaarne ontvangt het secretariaat de uitgaven der verschillende organisaties als ruilmateriaal.

Bussum 1929

Juni No. 3

Rusland-China.
"Redactioneele mededeelingen"
Bijlage Landbouw IV

RUSLAND - CHINA.

Veel leven, maar zeker niet om niets. Ruslands imperialistische politiek in China loopt gevaar van een fiasco. Meer omwonden heet dat Ruslands prestige loopt gevaar. Omwonden uitgedrukt naar den eenen kant, maar pijnlijk zeker en juist naar den anderen kant.

Millioenen van arbeiders in den ban van Rusland, niet het Rusland van nu, maar het Rusland van de November dagen, millioenen van arbeiders dreigen nu de oogen open te gaan, nu deze duidelijke teekenen van bedrog, schreeuwend nog dan de misleidingen voorheen gepleegd aan hen, die waren goed van vertrouwen en vol aanhankelijkheid, aan den dag treden.

Rusland's conflict met China is niet nu uitgebroken, omdat de zaken in China een burgerlijker wending genomen hebben dan daarvoor of omdat een vanzelfsprekende kloof tusschen een "Proletarische" en burgerlijke staat zich thans toont. Hetv heele conflict is van een zuiver imperialistisch karakter en heeft met proletarische revolutie en revolutionaire beweging niets van doen.

Motief en aanleiding in de communistische propaganda bij de Chineseesche Oosterspoorweg zijn van Chineseesche zijde bezocht, althans in hun beteekenis door China voor een geheel ander doel gebruikt.

De nationaal strijdende bourgeoisie van China na met moreele en "proletarische" steun van Rusland zich bevrijd te hebben van zijn imperialistische indringers, Japan Engeland enz. gaat nu zijn leermeester en laatste imperialistische parasiet, Rusland, te lijf.

Hoezeer alles wat op het oogenblik achter de Russische beweging schuilt, ver is van revolutionaire motieven, blijkt uit de houding van verschillende imperialistische grootmachten, waaronder vooral Amerika en Japan, die in dit conflict min of meer openlijk aan Rusland's zijde staan. Zoolang Rusland's imperialistische politiek tegen hen gericht was, was Rusland de groote vijand. Nu de Chineseesche bourgeoisie blijkbaar ingrijpende pogingen waagt om zich grondig van alle imperialistische inmenging te bevrijden, nu heeft het Russisch imperialisme in China de sympathie van de andere op China asenden imperialisten.

Krijgen we nu een rood front Moskou - Peking - Washington? Hoever zal het rood bedrog van Moskou de arbeiders op deze imperialistische banen meevoeren? Dergelijke experimenten als deze zullen evenwel de meest verstokte Moskou-aanhanger aan het wankelen brengen.

REDATIONEELE MEDEDEELINGEN.

Maand Augustus verschijnt de P.I.C. niet. In September: slot samenvatting van het Landbouw overzicht en voortzetting van "Wat is de I.W.W."

Augustus 1929

19

EEN NIEUW GEVAUD UIT FRANKRIJK.

In AUG, '29 verscheen N° 1 van de eerste jaargang van L'OUVRIER COMMUNISTE, organe des Groupes Ouvriers Communistes, 't blad van onze Fransche geestverwanten. Zij motiveeren hun bestaan en dat van hun blad (dat slechts een onderdeel van hun actieve propaganda zal vormen) in een hoofdartikel "Pour sortir du marais" ("Om uit 't moeras te komen"). Zij toonen aan, dat de "EENHEIDSLEGENDE", de angst voor afscheiding, voor splitsing, 't stellen van heterogene kwantiteit boven homogene kwaliteit, in wezen reformistisch, contrarevolutionair is. 't Is een verkrijgen of 'n behouden van reformistische, contrarevolutionaire organisaties, althans van reformistische, contra-revolutionaire elementen in grooten getale in de ~~KKK~~ bestaande, mede daardoor: zekerlijk NIET zuiver revolutionaire groepeerings.

"De geschiedenis, de feiten hebben, reeds vóór ons, de juistheid van deze waarheid bewezen. Wij zijn helaas, wat laat geweest dit te ontdekken. Te laat? Neen".

Trouwens: deze nieuwe inzichten konden zij slechts verwerven nadat de geschiedenis, de ervaringen hen daartoe dreeven. Geen nieuwe vruchtbare ideologieën, of ze hebben deze tot basis.

De richting van Lenin was die van de eenheid, de richting van Gorter was die van de afscheiding. En wat is 't resultaat van de eenheidstaktiek geweest? 't Is Herman Gorter geweest, in zijn "Open Brief aan Lenin", geschreven voor dezen en voor de Deutsche Kommunistische Partij, die de onjuistheid en 't gevaar van Lenins opvattingen heeft blootgelegd. ~~IKK~~ Thans met een zoo aangevulde ondervinding, gaat 't er niet meer om, de ~~Kommunisten~~ te redden, zich vastklampend aan 't Leninisme, zooals de geheele oppositie dit nog krampachtig poegt. - 't gaat er om, aan de hand van de historische ervaring, ditzelfde Leninisme te veroordeelen, 't Leninisme, dat, naar analogie van de overwinning in Rusland door maatschappelijke krachten in 'n sociale groepeerings, die in West-Europa en Amerika een gansch andere was en is, de Russische strategie wilde voorschrijven voor landen,, die op de burgerlijke revolutie, ter overwinning van 't (in Rusland, in tegenstelling met de Westersche staten, op wél reeds weggrottende, doch door de vrij recente historisch-economische noodwendigheid nog tamelijk deugdelijke grondslagen gevestigde) feodalisme, meestentijds reeds lang geleden, in hun sociaal-historische ontwikkeling als 'n beëindigd proces konden terugzien.

't Fundamenteele aspekt van de Leninistische Taktiek is 't COMPROMIS - 't compromis, dat de formatie van de partijen der 3e Internationale trouwens mogelijk maakte. De extremisten of ultra-linker elementen hielden volledig aan hun antiparlementarisme vast. 't Leninisme heeft hen bestreden met 't gevolg, dat zij of zich bogen, of buitengesloten werden uit de officiële-kommunistische partijen. En toch was dit antiparlementaire radikalisme juist de graadmeter van bewustwording, die 't proletariaat in de kapitalistisch verontwikkelde landen had verkregen door de oorlogservaringen.

Vele Westeuropese kommunistische leiders werden "betrokken" uit de rijen van ontevredenen om "linkschen" onder de parlementaire demagogen van de 2e Internationale.

't Is duidelijk, dat de eerste stap der Bolsjewiki naar het compromis betekende de uitstoot van de beste revolutionaire krachten, en de verloochening, althans 't te niet doen, van 't zuiver-revolutionaire karakter. Juist door aanvaarding van 't anti-parlementaire radikalisme had de 2e Internationale haar degeneratieproces ten eerste bemoeilijkt, had zij de opportunisten buiten haar rijen gehouden, had zij haar revolutionair-proletarische machtsposities, zoo niet kunnen uitbreiden, toch kunnen behouden.

Bij 't parlamentarisme bleef het niet. 't Sociaal-democratisch karakter trad steeds duidelijker aan 't licht. Hun politiek in Duitschland, met name de beruchte wapenlevering aan de arbeidersvijanden, is een der vele bewijzen.

Een der ernstigste fouten van 't Leninisme is de poging tot "verovering der vakbonden". De Leninisten hebben vergeten, dat de vormen van de klassenstrijd niet altijd dezelfde zijn, dat natuurlijk gegroeide organisaties "natuurlijk" in de zin van: met de sociaal-economische ontwikkelingsfase in een bepaalde periode als voedingsbodem - ONnatuurlijk, verouderd en reactionair kunnen worden. "Veroveren van de vakverenigingen!" Men heeft de arbeiders doen gelooven, dat men, menschen door menschen, functionarissen door functionarissen vervangende, organisaties kon revolutionairen, die, tijdens en na de oorlog, HISTORISCH VEROORDEELD werden, "gewogen en te licht bevonden". Ook de buiten de vakinternationales van Amsterdam en Moskou staande vakbonden ontkomen daaraan, DOOR HUN FUNDAMENTEEL-OPPORTUNISTISCH KARAKTER, niet.

Wij weigeren daarom in de hedendaagsche vakvereniging nog langer 'n vorm van proletarische klassestrijd te zien. Men kan de vakverenigingen niet voor de revolutie winnen, evenmin als men in staat is, revolutionaire vakbonden te scheppen. Wij moeten de arbeiders weten te winnen, niet voor de onmiddellijke kleine verbeteringen, doch slechts voor de sociale revolutie. (Wij komen op dit punt voor onze lezers nog nader terug -Red. PIC).

Wij weigeren leiderspolitiek te erkennen als voorwaarde voor de revolutionaire bewustwording en strijd van de arbeidersmassa's, 'n politiek, die de georganiseerden buiten alle gewenschte sociaal-politiek MOET houden.

"Wij hebben tot doel 'n waarlijk revolutionaire partij te formeeren, en met dit doel voor oogen, verkiezen wij, als dit moet, nog lang slechts een secte te blijven."

"Wij moeten breken met de heele burgerlijke traditie. Wij moeten openlijk strijden tegen de vormen, die geneigd zijn, overblijfselen van burgerlijke invloed onder de arbeidersklasse te behouden en te verbreiden. Wij moeten breken met parlamentarisme en vakverenigingen, waarvan wij de vernietiging moeten voorbereiden."

"Wij moeten 't proletariaat zeggen, dat de strijd voor partieele verbeteringen geen duurzaam resultaat voor de arbeidersklasse zal afwerpen, dat zij geen waarde heeft als element in de voorbereiding voor de revolutionaire strijd, die ons zal voeren naar de instelling van de proletarische dictatuur, -(Ook hierop komen we terug - Red. PIC), -dat de vakverenigingen niet de uitdrukking kunnen zijn van die revolutionaire strijd, dat zij zich richten op klassenvrede, d.w.z. 'n intensievere slavornij van de arbeidersklasse veroorzaken."

Daarom "zullen we volhardend strijden tegen alle vijanden van de revolutie: tegen de bourgeoisie en haar verbonden, tegen de westersche sociaal-democratie, en tegen de sociaal-democratie van Moskou."

.....
We vestigen nogmaals de aandacht van onze lezers, die de Fransche taal machtig zijn, op het administratie-adres van onze Fransche geestverwanten, met 't oog op 'n eventueel abonnement op de krant. Ze verschijnt eens per maand en kost F 1 per jaar. Abonnementen zijn ook bij ons op te geven. Het adres in Frankrijk is:

L'ouvrier Communiste"

Parijs XI
67 Bd de Belleville

Frankrijk.

P. I. C. PERSMATERIAAL
JOZ. ISRAELSLAAN INTERNATIONALE
16 BUSSUM. COMMUNISTEN

20

Amsterdam 1929

September, nr. 1.

Overzicht

Ingezonden

Bijlage landbouw V.

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegezonden. Geerne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

De buitenlandsche politiek van de Engelsche labour-regeering kenmerkt
sich nog dan die van haar voorganger, door het bij deze,
door de Labour als oppositie nog, zoozeer aangevallen safety-first (veilig-
heid voor alles)-beginsel. Toch kan men zeggen, dat in haar uiterlijkheden de
buitenlandsche politiek van de Macdonald-regeering perdes tegenover gesteld
is aan die van Baldwin e. a. Het safety-first beginsel openbaarde zich bij de
vorige in een passief conservatisme, de buitenlandsche Labour politiek is het
best gekenmerkt door haar geest van verjongd liberalisme, wat niet te verwon-
deren is, want evenals de sociaaldemocratische regeering in Duitschland, wil
de arbeidersregeering in Engeland, de vaderlandsche bourgeoisie toonen, dat
deze zich niet ongerust hoeft te maken, dat men het verstaats zijn belangen te
behartigen.

De vorige phase van Englands' buitenlandsch politiek beleid beruiste op
een nauwe aansluiting bij Frankrijk, niet zoozeer voortvloeiend uit gemeen-
schappelijke belangen, dan wel ontstaan uit de noodzakelijkheid van steun bij
de dubbele tegenstelling Amerika-Engeland, Rusland-Engeland. Nu deze twee te-
genstellingen naar opheffing gaan naderen is de Engelsche houding tegenover
Frankrijk plotseling omgedraaid. Dit komt wel het best tot uiting in de poli-
tiek van Snowden op de Haagsche conferentie. Deze politiek, die in het algemeen
een krachtige indruk maakt, zou zoo krachtig niet geweest zijn, indien niet de
onverloofde steun van Amerika, van Amerika's financiers, daar achter stond. In
dit verband is het een opmerkelijk verschijnsel, dat de Engelsche disconto-
rente, die na de voorlaatste Amerikaanse disconto-verhoging als automatisch
mee de hoogte inging, zich bij de laatste Amerikaanse stijging op het oude
peil heeft kunnen handhaven. Aan dit verschijnsel zijn de Amerikaanse fi-
nancieele kringen niet vreemd, want evenzeer als de Amerikaanse overheers-
schende invloed op de geldmarkt Engeland de vorige keer tot verhoging van
zijn geldprijs dwong, evenzeer kan Amerika Engeland sparen.

Dat het dit gedaan heeft komt niet voort uit louter sympathie, de onmis-
kenbare neigingen van de Labour-regeering, direct bij de bewindsaanvaarding
geopenbaard, om de buitenlandsche politiek in Amerikaanse banen te sturen,
zullen daaraan niet vreemd geweest zijn. De labour-regeering is in zoover ont-
vankelijker voor de zijdelingsche wenken van Amerika's machtpolitic dan de
Baldwin regeering. Overigens is het niet onbelangrijk te constateeren hoezeer
de regeering, gevormd door de leiders van Englands "Onafhankelijke arbeiders-
partij" een uitvoerder is van de wil van de financieele en commercieele krin-
gen van het Bri tische rijk. Manifesteerd zich dit al in de uitbundige lof van
alle Engelsche conservatieve en liberale bladen voor Snowdens resultaten in
den Haag, ook het precaire punt van Englands toenadering tot Rusland schijnt